

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VI.35.434/2022/2.

A tanács tagjai: Dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit előadó bíró
Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró
Dr. Horváth Tamás bíró
Dr. Rák-Fekete Edina bíró

Felperes: felperes1
cím1

Felperes képviselője: Papp-Kalász-Tóth Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Tóth Károly ügyvéd
cím2

Alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
cím3

Alperes képviselője: Csehné Dr. Vékás Katalin Ildikó kamarai jogtanácsos
cím4

A per tárgya: adóügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős ítélet: Debreceni Törvényszék 2022. szeptember 29. napján kelt 13.K.700.708/2022/18. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A befogadhatóság alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2008. augusztus 11-én kezdte meg tevékenységét, 2021. májusában élelmiszeripari tevékenységet folytatott, főként fagyasztott pizza gyártásával foglalkozott. A munkát részben saját, részben munkaerő-kölcsönző cégektől kölcsönzött alkalmazottakkal és a cég1. (továbbiakban TPW Kft.) alvállalkozói bevonásával végezte.

[2] A felperes a TPW Kft.-vel 2019. július 15-én pizza gyártására vállalkozási szerződést kötött, amelyben a TPW Kft. fagyasztott és egyéb pizza gyártását vállalta.

[3] A kézműves pizza gyártásáról a TPW Kft. által kibocsátott számlák általános forgalmi adó (áfa) tartalmával a felperes fizetendő adóját csökkentette.

[4] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Hajdú-Bihar Megyei Adó- és Vámigazgatósága (továbbiakban elsőfokú adóhatóság) a felperesnél 2020. augusztus 1. és 2021. február 28, valamint 2021. május hónapra áfa adónemben végzett ellenőrzést, melynek eredményeként 7114949129. számú határozatában 6.476.000 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözet, 200%-os mértékű adóbírság, továbbá késedelmi pótlék, a 7490316452 számú határozatában 1.245.000. Ft jogosulatlan visszaigénylésnek minősülő adókülönbözet, 200%-os adóbírság megfizetésére kötelezte a felperest. Megállapította, hogy a TPW Kft. által kibocsátott számlák alapját képező gazdasági esemény nem valósult meg, mivel felperes a gyártási tevékenységet saját maga végezte, a TPW Kft.-nek tulajdonított munkavállalók a felperes alkalmazásában álltak.

[5] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 6453863349., valamint a 6443862323. iktatószámú határozataival az elsőfokú döntéseket helybenhagyta.

[6] A felperes a másodfokú határozatokat keresettel támadta. A Debreceni Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 13.K.700.956/2022. számon indult peres eljárást a 13.K.700.708/2022. számú perhez egyesítette, és a kereseteket együttesen bírálta el.

Az elsőfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[8] Indokolása szerint az adóhatóság eleget tett tényállás tisztázási kötelezettségének, a döntéshozatalhoz szükséges bizonyítékokat beszerezte, a bizonyítékok együttes értékelésével logikus, okszerű következtetésre jutott, az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 4. §-át, 58. §-át, illetve 99. § (1)-(2) bekezdéseit nem sértette meg.

[9] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felperes alappal hivatkozott arra, hogy az alperes az Air. 73. § (1) bekezdésének *c)* pontját megsértette, mely eljárási szabályszegés azonban az ügy érdemére nem hatott ki, mint ahogy az egyéb indokolásbeli pontatlanság sem.

[10] Álláspontja szerint a felperes tévesen hívta fel a tudattartalmára vonatkozó vizsgálattal kapcsolatos európai uniós bírósági és kúriai gyakorlatot.

A befogadás iránti kérelem

[11] A felperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[12] Felülvizsgálati kérelmének befogadása érdekében hivatkozott a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontjára.

[13] Álláspontja szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti, az Air. 99. § (1) és (2) bekezdéseibe ütköző, az ügy érdemére kiható jogszabálysértés az, amikor az adóhatóság kérelmére nem vizsgálta meg a pizzagyártás technológiai folyamatát, nem tisztázta kellő mértékben a tényállást.

[14] Szintén az ügy érdemére kiható jogszabálysértés, ami a tisztességes eljáráshoz való jogát is sérti, hogy az alperes az Air. 73. § (1) bekezdésének *c)* pontját megsértve nem indokolta meg döntéseiben csak a másodfokú döntésben megjelenő azon tényállítást, hogy milyen jogi alapokon minősítette a 2021. június 24-én más eljárásban meghallgatott dolgozók nyilatkozatát befolyásoltnak. Továbbá, az elfogultságra vonatkozó megállapítás, mint tényállítás csak a másodfokú határozatban jelent meg, ez az Air. 4. §-át és a 118. §-át is sérti. Jogorvoslati jogát nem tudta megfelelően gyakorolni, a tényállítások cáfolatára az Air. 97. § (2) bekezdésében foglaltak ellenére bizonyítási indítványt nem tudott előterjeszteni és nem tudott észrevételt sem tenni, ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

[15] Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 2. § (1) bekezdését, mert az általa is megállapított jogsértés (a tanúk befolyásoltságára vonatkozó indokolás elmaradása) ellenére részére nem biztosított hatékony jogvédelmet. A jogorvoslati jog az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében megfogalmazott alapvető jogosultság, amely nem minősíthető olyan jogsértésnek, amely nem fejt ki érdemi hatást. Az elsőfokú döntés a Kp. 88. § (1) bekezdésének *a)* és *c)* pontjaiba is ütközik, mert a jogorvoslat korlátozása, mint lényeges jogsértés esetén az erre alapított fellebbezés nem lehet megalapozatlan.

[16] Utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság döntése a Kúria Kfv.35.128/2021/7. és a Kfv.35.362/2020/10. számú határozataitól jogkérdésben a tényállástisztázási kötelezettség terjedelmének meghatározásában eltér.

A Kúria döntése és jogi indokai

[17] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[18] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[19] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy

érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[20] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet – a felperes befogadási kérelmében megjelölt indokok mellett – a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálta, és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[21] A befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[22] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása – a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpont – érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, kollégiumi véleményében, továbbá a még hatályban lévő irányelvben, elvi döntésben, kollégiumi állásfoglalásban, illetve az általa közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn.

[23] Alapot adhat a felülvizsgálatra az is, ha a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat ugyan kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változása miatt már nem támogatható. A Kúria megítélése szerint sem a jogerős határozat, sem a felperes felülvizsgálati kérelme nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn, ilyet a Kúria sem tárt fel.

[24] Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva – Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpont – a befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. Nem igazolt, hogy az egyedi ügyben felmerült probléma milyen okból és mennyiben érintené a társadalom széles körét, ahogyan az sem, hogy a jogkérdés az ügyön túlmutatna és nagy számban lennének folyamatban ügyek ugyanezen jogkérdésben, amelyeknek jogszerű megítéléséhez kúriai iránymutatás szükséges. A rendelkezésre álló adatok alapján a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)*, *ab)* alpontok szerinti befogadás nem indokolt.

[25] Az EUB előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezésének szükségességét a felperes nem valószínűsította, illetve az ügy nem vetett fel az uniós jog értelmezését igénylő olyan kérdést az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 267. cikke értelmében, amelynek értelmezésére az EUB korábbi – a felperes, illetve az elsőfokú bíróság ítélete által is hivatkozott – ítélezési gyakorlatában ne került volna sor. Mindezek hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ac)* alpont alapján sem volt befogadható a felülvizsgálati kérelem.

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontjára hivatkozás esetén a befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése szerint indokolással alá kell támasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében.

[27] A Kúria hangsúlyozza, hogy az *ad)* alpont szerinti befogadási ok a felülvizsgálat tárgyát képező bírói határozathozatalhoz kapcsolódó, bírósági eljárás során bekövetkezett eljárási szabályszegést, vagy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél alapvető eljárási jogának sérelme állítását követeli meg. Az adóhatósági eljárásban a tényállás tisztázatlanságára, az Air. megsértésére hivatkozás a befogadás alapjául nem szolgálhat. A felperesnek a hatékony bírói jogvédelemre, a Kp. 2. § (1) bekezdésére hivatkozása kapcsán a Kúria megállapította, az elsőfokú bíróság a keresetben állított jogsértést (a tanúk befolyásoltságára vonatkozó indokolás elmaradása) érdemben vizsgálta és ítéletében

részletesen megindokolta azon álláspontját, hogy ezen eljárási jogszabálysértés a gazdasági esemény hiányának okszerű megállapításán nem változtat, az ügy érdemére nincs kihatása.

[28] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban jogkérdésben dönt, a bizonyítékok értékelését nem mérlegeli felül, e tekintetben a Kúria jogértelmezése kiforrott (lásd Kfv.VI.37.478/2017/8.). A bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálati eljárásban eredménnyel csak akkor támadható, ha a bíróság a tényállást iratellenesen állapította meg, illetőleg a bizonyítékok mérlegelése kirívóan okszerűtlen volt. Az eljáró bíróság ítéletében a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdése szerint állapította meg a tényállást, a döntésének jogi indokolása a Kp. 84. § (2) folytán alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltaknak megfelel. Mindezekre tekintettel az ügy érdemére kiható jogszabálysértés hiánya miatt sem volt indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása.

[29] A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti befogadási okra a felperes ugyan jogszabályi megjelöléssel nem, azonban felülvizsgálati kérelme [29] bekezdésében a Kfv.35.128/2021/7. és a Kfv.35.362/2020/10. számú két kúriai határozatra, mint jogkérdésben eltérő határozatokra hivatkozott. A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a megjelölt kúriai ítéletekkel összevetette, azonban a tényállás tisztázási kötelezettség terjedelme tekintetében eltérést nem tárt fel.

[30] Mindezek folytán a Kúria megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme felsőbb bírósági iránymutatást igénylő kérdést nem vet fel, ezért a Kúria a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatását indokolatlannak minősítette.

[31] Mindezek folytán a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján megtagadta.

A döntés rövid tartalma

[32] *A törvényi feltételek hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadása indokolt.*

Záró rész

[33] A végzés ellen a Kp. 116. § *d)* pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[34] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2022. november 17.

Dr. Kurucz Krisztina sk. a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk. előadó bíró

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk. bíró

Dr. Horváth Tamás sk. bíró

Dr. Rák-Fekete Edina sk. bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő

...